

**Jens Løgstrup Madsen (V):**

I forbindelse med Folketingets spørgetid onsdag den 30. november oplyste finansministeren, at i forhold til statslige virksomheder og statslig erhvervsaktivitet bliver Folketingets mulighed for at kunne stille spørgsmål og for at kunne udøve kontrol begrænset, selvfølgelig med de forpligtelser, der indtræder, når man går over til at følge aktieselskabslovgivningen. Vi ser altså, at i forhold til offentlige myndigheder bliver Folketingets muligheder begrænsede. Her er der tale om private virksomheder, og dér ser vi, at Folketingets muligheder for at få indblik i private virksomheder altså skal øges.

Det er åbenbart linjen i regeringens politik på det her område, at Folketinget skal have mindre mulighed for at føre kontrol med offentlige selskaber, mens Folketingets kontrolmuligheder med hensyn til private virksomheder skal udbygges.

**Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):**

De to ting har ikke en snus med hinanden at gøre. Vi har nogle helt klare regler på bank- og sparekasseområdet, hvor der gælder helt specielle regler. Det er et spørgsmål om tavshedspligt, og jeg går ud fra, at hr. Jens Løgstrup Madsen vil være enig med mig i, at hverken private mennesker, virksomheder eller bankkunder nogen sinde skal kunne risikere, at deres private forhold er til offentlig beskuelse. Det er vi vel enige om.

Men jeg glæder mig til engang at se hr. Jens Løgstrup Madsen sidde i Folketingets Erhvervsudvalg og stille spørgsmål til erhvervsministeren om, hvordan det kunne være, at det gik så galt i denne eller hin andelskasse eller bank, og få at vide, at det kan jeg desværre ikke oplyse om. Det er ikke særlig rimeligt over for et folketingsudvalg.

Hvis ulykken sker og man skal ind og vurdere nogle ting, herunder måske en eller anden garantistillelse, som man oplevede det i Varde Bank, er det vel rimeligt, at Folketinget – dengang var det vel Finansudvalget – får oplysninger, der gør, at man kan tage stilling til en bevillingsansøgning. Det tror jeg nu nok alle vil føle.

**Jens Løgstrup Madsen (V):**

Vores bekymring er mere de statsretslige problemer, de konstitutionelle problemer, der følger af, at man ønsker, hvad skal vi sige, at begrænse Folketingets muligheder i forhold til offentlig produktion, og at man ønsker at udvide

dem i forhold til det private område. Vi synes, det er en betænkelig vej, man er slået ind på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Spm. nr. S 396**

7) Til forskningsministeren (7/12 94) af:

**Helge Sander (V):**

»Kan ministeren bekræfte, at regeringen ikke har overvejelser om at give Tele Danmark mulighed for at drive programvirksomhed, men alene sikre programudbydere distribution via hybridnettet?«

**Forskningsministeren (Frank Jensen):**

Spørgsmålet skal ses i lyset af de politiske forhandlinger, jeg just har startet med bl.a. spørgere-parti, om normalisering af lovgivningen omkring hybridnettet, og det er rigtigt, at Tele Danmark i et oplæg af 18. november 1994 til de politiske forhandlinger, vi nu har indledt, har tilkendegivet, at selskabet har en forventning om, at Tele Danmarks kabelenhed på linje med andre kabel-tv-operatører med en liberalisering af transportrollen i fremtiden også får adgang til at udøve programvirksomhed.

Spørgsmålet om adgangen til at drive programvirksomhed efter en normalisering af hybridnettet indgår sammen med andre kultur- og mediepolitiske elementer i de politiske drøftelser, som kulturministeren vil igangsætte først i det nye år om det fremtidige medielandskab i Danmark. Jeg kan i den forbindelse oplyse på det direkte spørgsmål, at regeringen endnu ikke har taget stilling til Tele Danmarks ønske om at drive programvirksomhed.

**Helge Sander (V):**

Tak for svaret, selv om det selvfølgelig er stærkt foruroligende, at regeringen ikke har taget stilling til det, for jeg mener, at det er helt oplagt at tage stilling til det lynhurtigt, eftersom det er gået som en rød tråd gennem alle de beslutninger og de forhandlinger, der har været på området, siden vi etablerede hybridnettet, at Tele Danmark, den offentlige myndighed, ikke skulle have mulighed for at optræde som programvirksomhed.

Derfor må jeg forstå svaret således, at de rygter, der har sivet i lang tid – meget længere tid end den periode, som forskningsministeren hentyder til – med hensyn til de forhandlinger,